

Flugan. Del 2.

Man skulle kunna tro att flugan levte ett helt vanligt flugliv, händelsefattigt och inte särdeles intressant att berätta om. Men tro kan man göra i kyrkan. En kyrkråtta skulle kunnat haft särdeles mye att berätta, men just som hon blivit anmodad av en skunk till journalist, kom det för henne att hoppa på en sista minuten resa till långtbortistanien. Så var den chansen all och hade satt sin sista potatis. En uttjänt väckarklocka hade säkert även den haft saker att berätta om någon bara brytt sig om att fråga, men just väckarklockor brukar föra sådant väsen när de alls får chansen att yttra sig så det är ytterligt sällan som någon har just att fråga dem om något annat än vad klockan är slagen. Otur kanske, men sådant är ju nu en gång för alla livet för just väckarklockor. En sliten lus som stod och smekte sina mustascher såg alldeles förfärligt förnäm och upptagen ut att det just inte verkade vara mycket mening med att fråga ut den om någonting alls. Dessutom såg den ut att längta efter något litet till lunch att mätta lilla magen med, så skunken dröp strax av för att leta upp någon annan liten matnyttig historia att förtälja i 'Soptipset', djurens nyhetsblad på allas läppar. Näst intill sliten såg en snuvig snorgärs ut som gick gatan fram med en lilafärgad och väldigt lång halsduk om halsen, ut att vara med slemmet hängandes efter sig som ett sorts brudsläp släpandes i marken. Den hade likt abborren blott två ben, men den tycktes klara sig gott med dessa gulfnasiga apostlahästar. Att vara fisk i tidens som dessa var inte helt lätt, en fick dras med virus av olika slag mest varje dag. Det var fiskens lott då den valde ett liv på torra land. Annat var det för dess kusiner som levde som krösusar ute i skärgården. Där var livet som en dans på rosor, eller kanske fiskstjärtar. Annat var det i staden med dess ständigt pulserande liv.

suggestiv fortsättning i del 3, av Flugan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten